

Szó-Kép Nyomdaipari Kft.

Szili József

A Szó-Kép nyomdában beszélgettem idősebb Szikszay Olivérrel, ifjabb Szikszay Olivérrel, valamint Szeghalmi Gergely nyomdavezetővel.

A Szó-Kép nyomda egy olyan unikumnyomda, ahol nagyon jól működik a nemzedékek együttműködése. A nyomdát ifjabb Szikszay Olivér alapította, 1995-ben. A nyomdában dolgoznak szülei is. Édesapja, idősebb Szikszay Olivér az anyaggazdálkodás és műszaki területen, édesanyja, Szikszay Olivérné a gazdasági ügyeket intézi, valamint testvére, Szikszay Júlia, aki a gyártás-előkészítésen dolgozik. Így segítve egymás munkáját, az akkori kis nyomda ma már egy saját tulajdonú új épületben és csarnokban működik. Európai színvonalú nyomdával találkozhat itt megrendelő és nyomdász egyaránt. Kulturált, igényesen és logikusan épített nyomdaépületekben a mai kor igényeit kielégítő modern géppark, és szakmájuk iránt elhivatottságot érző nyomdászok dolgoznak – megrendelőik legnagyobb megelégedtségére.

A nyomda híres arról, hogy nagyon modern gépparkkal dolgozik. Merre látják a fejlődés irányát?

A fejlesztések természetesen azon irányok alapján történnek, amilyen megrendelői igények jelentkeznek, illetve elemezve azon munkákat, amelyeket készítünk, le tudjuk szűrni, hogy merrefelé érdemes továbblépnünk.

Ez jelentheti azt, hogy újabb nagyobb csarnok és még több gép?

Nem úgy látjuk, hogy ez lenne a megoldás. Úgy gondoljuk, hogy a folyamatos megújulás a gépparkunkban az, ami reális és szem előtt tartott cél. Meggyőződésünk, hogy csak kitűnő minőségű gépekkel lehet kifogástalan minőséget elérni. Ezért a fejlesztéseink inkább abba az irányba tartanak, hogy a gépeinket folyamatosan lecseréljük. Így tarthatjuk magunkat azon felvállalt minőségpolitikánkhoz, hogy megren-

delőink munkáit a lehető leggyorsabban és kifogástalan minőségben készíthessük el. Szükséges, hogy ezekhez a gépekhez csatlakozzon egy modern és nagyon gyors szervizhálózat. Ez is fontos szempont volt a gépeink kiválasztásánál.

Manapság a nyomdák arra panaszkodnak, hogy kevés a jól képzett szakember. A nyomdászok felől viszont hallani olyat, hogy komoly technika mellé nincs szükség szakemberre, mert a betanított ember is megfelelő. Mi erről a véleménye?

A jól képzett szakember valóban kevés. Azt cáfolnám, hogy nincs szükség a jó szakemberre, hogy csak betanított ember dolgozna a csúcstechnikán. Amennyire tudunk, utánanézzünk a felvételre jelentkező embereknek. Igyekszünk biztosítani dolgozóinknak a fejlődési lehetőséget. Ha egy kicsit visszatekintünk, nem is olyan messzire, akkor 15-20 éve még egy gépmester folyamatosan állítgatott, tekergetett, visert mosott, nyakig benne volt egy gépben, manapság pedig egy érintőképernyőről vezérli a gépet. Ehhez viszont kell, hogy legyen egyfajta affinitás, kell az, hogy a dolgozó akarja és tudja megtanulni az új technikát vagy egy másik gépet. Ez nem könnyű feladat, hiszen a technika rohamosan és elképesztő ütemben fejlődik. Ez nem csak a gépteremre, hanem a kötészetre és az előkészítésre is vonatkozik. Fontos – mivel több műszakban dolgozó nyomda vagyunk –, hogy a váltások egymást segítve, összeszokva és a felmerülő problémákat közösen megoldva, hatékonyan dolgozzanak. Természetesen, ezért

elengedhetetlen a jólszervezettség is, ami a mi feladatunk. Ezek az emberek hosszú távon terveznek a cégünknel, és mi is az ő szaktudásukra, dolgozni akarásukra, elhivatottságukra építünk. Meg kell említenem, hogy nálunk nagyon alacsony a fluktuáció.

Van-e olyan szegmense a nyomdászatnak, amit Önök még nem csinálnak, de fantáziát látnának benne?

Alapvetően elég sok mindent meg tudunk csinálni, hiszen a legtöbb munkafolyamatra be vagyunk rendezkedve, mind technikával, mind szakemberekkel. Az a kevés speciális munkafolyamat, amit nem mi készítünk el egy-egy terméken, azokra megvan a jól bevált alvállalkozói körünk, akik felé komoly minőségi elvárásokat támasztunk.

Mennyire kell manapság megküzdeni a megrendelőkért?

Úgy gondoljuk, hogy csak a tökéletesen elégedett megrendelő a jó megrendelő. Aki elégedett a munkánkkal, az általában másoknak is ajánlja a nyomdát. Ezért a legtöbb esetben újabb és újabb megrendelők keresnek meg minket. Nincs jobb reklám, mint egy tökéletesen kivitelezett munka. Természetesen nem ülünk a babérjainkon, folyamatosan mérjük fel a megrendelői igényeket, tartjuk velük a kapcsolatot, hogy a lehető legpontosabb és kifogástalan minőségű munkával szolgálhassuk ki őket. Több olyan megrendelőnk is van, akivel már 8-10 éve együtt dolgozunk.

Idősebb Szikszay urat kérdezném arról, hogyan bírja energiával, hogy a fia nyomdájában is dolgozik, és emellett jelentős szerepet vállal a Papír- és Nyomdaipari Egyesületben is?

Erre nagyon nehéz válaszolni, mert ez – a nyomdászat – szerelem... Azt nem tudnám megmon-

dani, hogy mit csinálnék, ha ezt nem csinálhatnám. Én lapnyomdában nőttem fel. Ez 24 órás üzemet jelentett. Mi akkoriban hét napból hetet dolgoztunk. Természetes lett számomra – és a családom számára is – ez az életritmus. Ez a tempó még belefér, egy ideig. Őt unokám van, és ahogy nőnek az unokáim, szeretnék velük is egyre több időt tölteni.

Ha össze kellene hasonlítani egy 30-40 évvel ezelőtti szakembert egy mai szakemberrel, Ön szerint nagy a különbség?

Én úgy mondanám, hogy merőben más a két dolog. Én még dolgozhattam olyan klasszikus értelemben vett igazi szakemberekkel, akik büszkéek voltak a szakmájukra, és az ember kitüntetésnek érezhette, ha mellettük dolgozhatott. Például a szerkesztők ezen szakemberekkel együtt örömeiket lelték abban, ha egy oldalt akár egy kicsit is a maguk ízlésére tördelhettek. Nagyon szerették azt, amit csináltak, és más munkát nem is tudtak maguknak elképzelni. Egy mai szakembernek folyamatosan tanulnia kell, mert ezt követeli meg a technika. A sokrétűséget, több munkafázis átlátását és azt, hogy egy-egy újonnan felmerülő problémára is gyorsan tudjon reagálni. Más hibalehetőségek kerülnek elő, mint mondjuk akár csak 10 évvel ezelőtt is. Nézzük meg például, hogy milyen felmerülő problémákat kell egy CtP-operátornak megoldania. De ugyanez igaz a nyomda összes munkaterületére nézve.

A Szó-Kép nyomda tulajdonosa azt állítja, hogy ők egy ugyanolyan nyomda, mint a többi nyomda. Ugyanolyan gondokkal, problémákkal, örömökkal, mint más nyomda. Mégis van valami, ami különlegessé teszi őket. A szakma szeretete, elhivatottságuk találkozik az igényességgel és a profizmussal. Ezen dolgok elegye teszi őket nagyvá.

